

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - decembrie 1990

Din inimă vă salut pe toți în Numele Domnului Isus Hristos cu Cuvântul din Isaia 61:2 și Luca 4:19: „... și să vestesc un an de îndurare al Domnului“. Ceea ce se înțelege prin „*anul de îndurare*“, știu toți cititorii Bibliei. Anul de îndurare se repeta după șapte ori șapte ani, adică în al cincizecilea an. Într-un astfel de an, toți datornicii și înrobiții prin datorie puteau ieși liberi de la stăpânii lor. Fiecare an este pentru mulți un astfel de an de îndurare, de când Domnul nostru a declarat „*un an de îndurare*“ pentru epoca Noului Testament de acum aproape 2000 de ani până în prezent. Cei mai mulți credincioși știu când s-au întors la Domnul și s-au pocăit. Ei își aduc aminte cu bucurie de ziua aceea. Pentru ei, ziua aceea și anul acela este un an deosebit, în care au primit iertarea de păcate. Datorită zilei celei mari de la Golgota, cei ce cred în iertarea adusă prin Domnul Isus, pot ieși liberi.

Anul care a trecut a fost pentru mulți un astfel de an de îndurare. Dacă timpul va mai continua, anul 1991 va fi pentru mulți un astfel de an îndurător al Domnului. Evanghelia veșnic-valabilă ajunge ca printr-o trâmbiță în toate colțurile lumii. Noi stăm acum din nou înaintea unui sfârșit de an și auzim de la mulți că timpul a trecut mai repede ca niciodată. La cumpăna anilor 90-91 s-au pus bazele pentru viitor, cel puțin în ceea ce privește Europa unită, care va ajunge în 1992, cu cele 340 de milioane de locuitori, o putere mondială, și în ceea ce privește instabilitatea din Orientul mijlociu.

Oamenii au strigat: „Pace, pace!“ și se întreabă de ce nu au căzut granițele mai repede? De ce caută popoarele Europei să se unească și de ce nu s-a întâmplat mai repede?

În secolul acesta au avut loc evenimente dramatice și importante, care au cuprins toată lumea, dar mai ales Europa. Generația mai în vârstă a trăit două războaie mondiale și un timp de prigoană și exterminare pentru multe minorități, începând cu milioane de evrei.

După cel de al doilea război mondial a început faza războiului rece. Amândouă blocurile militare s-au înarmat. Dar peste noapte totul s-a schimbat. Înarmarea este înlocuită cu dezarmare; cele mai diverse arme sunt distruse, oamenii au o singură dorință: pace și securitate, pentru a zidi casa comună europeană, în care toate popoarele Europei să aibă loc.

Ne putem întreba: „Doamne, acum ai de gând să restabilești Împărăția Ta?“ Timpul națiunilor se apropie de sfârșit, iar timpul pentru Israel începe. Toate tâlcuirile spiritualizate care spun că Biserica nou-testamentară a luat locul poporului Israel, deviază de la orice bază biblică. Biserica dintre neamuri este într-un sens Israelul duhovnicesc, pentru că a primit tăierea împrejur a inimii conform Cuvântului lui Dumnezeu prin Duhul, și o înnoire și naștere din nou prin har. Există și în generația noastră oameni care devin din înșelători, luptători pentru Dumnezeu, cum Iacov a devenit un Israel. Orice om care așteaptă transformarea trupului la venirea lui Isus Hristos, trebuie să fi trăit o astfel de transformare în inima lui, să fi devenit un luptător pentru Dumnezeu și un biruitor împreună cu Isus Hristos. Prin credință se face tăierea împrejur cu ajutorul Cuvântului care este mai tare ca o sabie cu două tăișuri.

Cu Avraam și cu tot Israelul, Dumnezeu a făcut în timpul acela un legământ, iar ca pecete pentru credința lor li s-a cerut o tăiere împrejur dureroasă în trupul lor. Poporul Israel rămâne pentru totdeauna ca popor al lui Dumnezeu.

Același Domn a încheiat cu Biserica nou-testamentară un nou legământ și cere tăierea împrejur și înnoirea inimii. Așa primim atunci confirmarea prin pecetluirea cu Duhul Sfânt, pentru lucrarea harului divin care a avut loc în inima noastră. Prin lege a venit condamnarea neascultării și încălcarea poruncilor. Originea păcatului constă în necredință și împotrivirea față de Dumnezeu, ceea ce duce la încălcarea poruncilor date de Dumnezeu. Pentru că această încălcare a avut loc în trup, iar noi eram despărțiți de Dumnezeu în trupul nostru și expuși morții, trebuia ca Răscumpărătorul să vină în trup omenesc ca să înlăture această despărțire, împăcându-ne cu Dumnezeu. În același timp, El a biruit moartea și a înviat a treia zi. Biruința Lui este și biruința noastră.

În timpul acesta se întâmplă multe lucruri pe tărâm politic și religios. Trenul european trece prin toate țările și se oprește în toate găurile naționale; toți politicienii trebuie să se suie în tren și să călătorească. Însă dacă cineva observă încotro se îndreaptă trenul și îndrăznește - ca „Doamna de fier“ (fost prim-ministru al Angliei) - să sară jos din trenul acesta, imediat altul îi preia locul și lucrarea continuă mai departe. Cei ce nu participă la evenimentele lumii acesteia, așa cum este scris în Cuvântul profetic pentru timpul sfârșitului, este schimbat cu altul. Timpul presează, pentru că este scurt, iar „Europa țărilor părintești“ trebuie să funcționeze. Va fi o împărăție mondială catolică, în care toate celelalte biserici trebuie să se aplece înaintea bisericii romane. Drepturile naționale vor fi date parțial uitării, iar națiunile își vor subordona propria lor putere, așa cum este scris, acestei împărății mondiale, care va avea o funcție suprastatală și bisericească, așa cum ne-au fost spuse dinainte aceste lucruri în Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum există nu numai steaguri naționale, ci și steagul european, care este văzut pretutindeni. Autobuzele și avioanele poartă steagul acesta albastru cu 12 stele. Pretutindeni sunt folosite aceste simboluri, chiar și în ultima campanie electorală din Germania. Peste toate acestea mai vine și moneda europeană - ECU (European Currency

Unit). Moneda ECU '92 are două fețe, așa cum este normal. Pe o parte, cea care ne interesează mai mult, se vede o femeie călare pe un animal, iar toată imaginea este înconjurată cu 12 stele. Femeia călare pe un taur vine din mitologia greacă; ceea ce este nou, sunt cele 12 stele.

Ce s-or fi gândit proiectanții acestei monede când au creat acest proiect? Cumva la Maria ca împărăteasa cerului? Este un lucru interesant în sine când vezi cât de rafinat amestecă domnul lumii acesteia toate lucrurile. Din zilele lui Adam până în zilele lui Isus și până azi, împotrivorul s-a folosit de texte biblice, care se potrivesc în conceptul lui, dar care sunt rupte din contextul dumnezeiesc, pentru că el urmărește scopurile lui proprii. Acesta este de fapt ceasul încercării care urma să vină peste întregul pământ. Este în același timp și ceasul adevărului strălucitor, în care Cuvântul lui Dumnezeu strălucește, prin descoperire, în totalitatea sa, ca niciodată mai înainte.

Există doar un singur loc în Biblie unde o femeie poartă o cunună de 12 stele. Acest loc este în Apocalipsa 12. Femeia din Apocalipsa 12 nu călărește nici un taur - așa cum o face femeia care este numită "curvă" din Apocalipsa 17, care este presărată cu nume de hulă, și este descrisă ca Babilonul cel mare, ca mamă a curvelor întregului pământ. Constructorii Europei romano-catolice s-au dat de gol. Ei au amestecat Apocalipsa 12 cu Apocalipsa 17 și au prezentat ceva ce nici nu există de fapt.

Există acum un timp de unire pentru toți, în toate domeniile. O înșelăciune măiestrit confecționată este oferită ca un fals, în ceasul acesta, tuturor oamenilor. Despre simbolul femeii, care este arătată în Apocalipsa 12, mai observăm, că aici nu este vorba despre biserica mondială lumească mondială. Numărul 12 se referă și se potrivește doar Israelului și Bisericii adevărate. Dumnezeu a făcut un început înființând Biserica Noului Testament pe teren iudeu. Numărul 12 cu referință la Israel și la 12 apostoli, ne este relatat în Apocalipsa 21:12-14 la descrierea orașului dumnezeiesc: "*Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea 12 porți, și la porți 12 îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor 12 seminții ale lui Israel... Zidul cetății avea 12 temelii și pe ele erau 12 nume ale celor 12 apostoli ai Mielului*".

Avraam era deja în căutarea acestui oraș: "*Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter ziditor este Dumnezeu*", în care vor locui toți cei drekți din Vechiul și Noul Testament.

Apocalipsa 12 și 17 nu au nimic comun. Cap.12 ne arată simbolic spre Biserica creată de Dumnezeu pe teren evreiesc, care este încununată cu învățătura celor 12 apostoli. Apocalipsa 17 ne prezintă biserica lumească mondială, care curvește cu împărății pământului acestuia, împărțind puterea. Acest timp este foarte înșelător, asemănător cu timpul lui Noe, când amestecul se face sub un paravan religios. Atunci s-au amestecat linia binecuvântată a lui Set - care era numită "copiii lui Dumnezeu" - cu linia lui Cain, care purta amprenta ucigătoare, prin căsătorii. Pe baza acestui fapt Domnul a hotărât sfârșitul acelei generații omenești, cu motivul: "*Duhul Meu nu va mai fi înjosit în om, pentru că este doar carne*" - Geneza 6:3. Au existat probabil atunci oameni din această linie binecuvântată care posedau pe Duhul Sfânt, însă s-au lăsat atrași în acest amestec, împotrivindu-se astfel lui Dumnezeu, jertfându-și propria lor independență pentru a colabora cu masa largă.

Același lucru se întâmplă acum. Cel mai mare amestec al tuturor timpurilor are loc acum: protestanții și catolicii, credincioșii și necredincioșii, creștinii și anticreștinii. Dacă privim moneda, aceasta simbolizează exact ceea ce se întâmplă acum, adică amestecul total. Nu mai există o privire corectă cu referință religioasă în zilele noastre. Totul este amestecat cu politică și economie. Nici nu mai există o linie de despărțire între ceea ce este scris în Apocalipsa 12 și 17. Totul este aruncat în coșul cu amestec. Cele mai îndepărtate și contrare părți - mișcarea penticostală și biserica catolică - au ajuns la un numitor comun. Acum există pe lângă mișcările protestante - penticostale, și mișcarea catolică - penticostală.

De la Conciliul Vatican II (1962-1965) s-a schimbat totul pe tărâm religios, chiar dacă nu și-au dat seama mulți de asta. Noi avem de a face acum cu o schimbare politică, religioasă și economică, la fel cu o orânduire nouă. Aceste domenii sunt parte din împărăția romană mondială.

Fără îndoială am putea compara străduința omenirii de azi cu Geneza 11:4. Atunci ei au construit un turn. Acum avem încă un turn - turnul de la capela Sf. Petru (de la Vatican) care arată spre cer. Dar singura cale care duce la Tatăl și spre cer, este prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Însărcinarea Bisericii lui Isus Hristos rămâne în picioare: de a duce Evanghelia veșnică în toată lumea. În calitate de creștini ai Cuvântului, noi nu dorim să vorbim numai despre desfășurările politice și religioase și cum se potrivesc toate acestea în proorocia din timpul sfârșitului, ci și despre lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu făgăduită. Făgăduințele care ne-au fost date trebuie la fel să se împlinescă, ca și Cuvântul profetic în general, înaintea ochilor noștri. Așa cum privim acum spre desfășurarea în general, este posibil ca tabloul să se schimbe rapid, încât lumea întreagă să privească spre lucrarea lui Dumnezeu prin Biserică. Noi putem preamări harul lui Dumnezeu, pentru că numai prin har am auzit chemarea: "Ieșiți afară!", numai prin har recunoaștem ceasul și mesajul pentru timpul acesta. Așa cum se întoarce Israelul din toate popoarele, pentru că de la început a fost despărțit de celelalte neamuri, tot așa se întoarce și poporul Domnului acasă, în țara făgăduințelor pentru timpul acesta și este despărțit de toate denominațiunile.

Israelul urma să fie un popor preoți și împărați (Exod 19:5,6). Același lucru este spus despre Biserica nou-testamentară a Dumnezeului celui viu (1Petru 2:9,10). Poporul Israel se află deja în țara făgăduită, după Cuvântul

făgăduit, și pregătit pentru alegerea celor 144000, conform tot cuvântului făgăduit. Și Biserica a călcat pământul făgăduințelor divine pentru timpul acesta, ocupându-și locul și poziția în credință. Noi credem că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său pentru a-l împlini. Prioritatea diferitelor făgăduințe în timp și evenimentele legate de mântuirea omenirii, și desfășurarea lor în timp, au fost păstrate de El, așa că noi nu putem interveni și întreba: “ Dar nu trebuia să se împlinească mai întâi cutare sau cutare lucru? “ Un lucru este sigur: El va mișca încă odată cerul și pământul printr-o lucrare scurtă și puternică spre slava Numelui Său în Biserică. De fapt acesta va fi marșul de biruință a Celui Atotputernic cu acei ce L-au crezut și au nădăjdut în El. Așa cum întotdeauna s-a împlinit Cuvântul Lui, chiar și acum se împlinesc multe mărturii din Scriptură, putem deci ca Biserică chemată afară să nădăjdum în Domnul Dumnezeu nostru. El va încheia lucrarea începută până în ziua venirii lui Isus Hristos, cu mare triumf. Noi Îi mulțumim de acum!

Relatare misionară

Noi mulțumim lui Dumnezeu pentru căderea barierelor de la diferite granițe; ușile spre Europa răsăriteană s-au deschis. La prima vedere se pare că acolo ar fi mai multă libertate religioasă decât s-a practicat aici în Occident. Se cântă și se predică pe străzi și piețe, se pot organiza adunări în centre culturale și clădiri oficiale. Și desfășurarea aceasta am putut-o prevedea pe baza Cuvântului Domnului: “*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul* “. Matei 24 :14

Cuvântul acesta este foarte clar, chiar și desfășurarea în timp este arătată. Mai întâi vestirea ca mărturie tuturor popoarelor, apoi va veni sfârșitul. Și alte uși se vor mai deschide încă, iar mesajul mântuirii va ajunge în lumea întreagă prin mijloacele ce ne stau la dispoziție, ca o ultimă chemare.

Eu am folosit anul acesta foarte bine, pentru a călători în diferite țări și orașe, pentru a vesti Cuvântul în diferite adunări. Numeric, adunările din România au fost cele mai mari. Dumnezeu s-a folosit de frații de acolo pentru a strânge un număr de circa 3000 de oameni în cele două săli. Și în alte țări din Europa răsăriteană am găsit peste tot uși și inimi deschise, pentru care mulțumim lui Dumnezeu. Împreună cu această lucrare s-a făcut necesară și îngrijirea în diferite limbi a predicilor. Noi ne-am decis, deși știm că venirea Domnului este aproape, să mai construim o tipografie cu birou și spații pentru expediții, pe terenul aferent al misiunii. La începutul lui decembrie au fost începute lucrările, iar noi sperăm ca în 5-6 luni totul să intre în funcțiune.

Conform Cuvântului, trebuie să lucrăm cât este ziua și asta vrem să și facem. În Matei 24:46 scrie: “*Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa* “. Mai întâi este vorba că Domnul îl va pune peste ceata slujitorilor pentru a le împărți hrana la timpul potrivit. Apoi scrie: “*Adevărat vă spun că El îl va pune peste toate averile Sale* “. Este sarcina noastră ca să împărțim Cuvântul descoperit ca hrană spirituală, așa cum scrie aici. Noi mărturisim că aici este vorba de descoperirea completă a Cuvântului, iar Domnul ne satură pe deplin din bogățiile casei Sale.

Doresc să mulțumesc tuturor din inimă, celor ce poartă această lucrare în inima lor, cu rugăciunea lor, cu fapte practice și zeciuială. După cum am spus deja de multe ori, eu cred că aceia care sprijină această lucrare din însărcinarea lui Dumnezeu, care este conform Scripturii și răspândită în toată lumea, va fi răsplătit de Atotputernicul Dumnezeu. Noi am văzut de la început că nu a trebuit să prezentăm un program sau să cerem bani, nici nu am însoțit trimiterile noastre cu notă de plată. Dumnezeu a rânduit totul în așa fel ca să avem totul la timpul potrivit.

Fraților din Elveția le dorim pentru lucrarea lor în misiune binecuvântarea Domnului, în așa fel ca mijloacele strânse să fie folosite pentru construirea unei comunități centrale. În legătură cu aceasta dorim fratelui Barilier din inimă binecuvântarea Domnului și ajutor pentru îngrijirea predicilor în limba franceză.

În același fel ne gândim la lucrarea misionară a fr. nostru Genton E. din Italia. Fie ca binecuvântarea lui Dumnezeu să se odihnească și acolo în mod deosebit peste ceea ce se face.

Tuturor celorlalți frați din alte țări noi le dorim ajutorul și binecuvântarea Domnului, înțelepciune și har ca să facă totul la timpul potrivit spre slava lui Dumnezeu, în mod corect.

Pentru anul 1991 noi ne dorim, ca și anul acesta să fie un an de îndurare, care să ne scoată din orice necaz trupesc sau spiritual, să fie un an de eliberare și vindecare. Credința vine doar din predică, iar predica din Cuvântul lui Dumnezeu, astfel Dumnezeu a preluat responsabilitatea pentru a confirma Cuvântul asupra celor ce Îl cred. El este credincios și va face ceea ce a făgăduit.

Fiți plini de nădejde, pentru că Domnul este cu noi conform făgăduinței Lui: “*Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul zilelor* “.

Din însărcinarea lui Dumnezeu,
E. Frank